

I forhold til det, vi så vedtager, er det vel egentlig at betragte som det, en meget kendt skuespiller i et lidt plat reklameindslag kalder for en win-win-situation. Det er nemlig en situation, hvor borgerne får lov til at beholde 29 mia. kr. mere af de penge, de selv tjener; det er en situation, hvor statens økonomi styrkes med 5,5 mia. kr., og det er en situation, hvor velstanden – rigdommen, om man vil – i Danmark stiger med 30 mia. kr., samtidig med at regningen sendes til erhvervsliv, til forurenere og til skatteundragere. Det burde være en sag, som hele Folketinget kunne samles om.

Er der nogen, der noget imod, at danskerne får flere penge mellem hænderne? Nej, det tror jeg ikke. Er der nogen, der har noget imod, at statens økonomi styrkes med 5,5 mia. kr.? Nej, det tror jeg faktisk ikke. Er der nogen, der har noget imod, at Danmark bliver et rigere land, at velstanden stiger i Danmark? Nej, det tror jeg faktisk ikke. Er der nogen, der har noget imod, at vi lægger større afgift på dem, der forurenere, og dem, der bruger meget energi? Ja, selvfølgelig de, der skal betale, men ellers? Nej, det tror jeg ikke. Er der nogen blandt de ærlige skatteydere, der har noget som helst imod, at vi strammer kursen over for dem, der laver skatteunddragelse? Nej, det tror jeg ikke.

Alligevel – ganske ærgerligt – er det sådan, at det ikke er et enigt Folketing og heller ikke en bred kreds af partier, altså et bredt flertal i Folketinget, der står bag vedtagelsen her om lidt. Det er desværre sådan, at vi for at gennemføre at give flere penge til borgerne, for at gennemføre en større holdbarhed af statens økonomi, for at gennemføre det, der giver et rigere samfund, har været nødt til at gennemføre det her med de partier, der *rent faktisk* ville gå ind i en forhandling og dermed også Dansk Folkeparti.

Vi har fået en skattereform, som gør samfundet rigere, vi får nemlig en større velstand i Danmark på grund af skattereformen, som gør borgerne friere, for de får lov til at bestemme over deres egne penge, og som gør skattesystemet mere rimeligt, for jeg mener, det er mere rimeligt, at den højeste marginalskat bliver sat ned fra 63 til 56 pct., altså at danskerne, hvis de gør en ekstra indsats, får lov til at beholde noget mere af deres indkomst.

Det, der er vores situation, er nemlig, at vi gerne vil have sat skatten på arbejde ned. Det tror jeg er bredt accepteret i Folketinget, fordi vi ønsker at belønne dem, der gør en indsats. Vi ønsker at belønne dem, der tager et ansvar, og

dem, der påtager sig stillinger med ansvar, og som også bliver belønnet med en højere aflønning – ja, de skal have lov til at beholde noget mere af det, de får, til sig selv. Vi vil gerne belønne dem, som tager en uddannelse, som dygtiggør sig, bliver mere vidende, mere produktive i samfundet og dermed får en højere aflønning. De skal have lov til at beholde noget mere af det ekstra, de får, til sig selv. Alt det bliver opfyldt, uden at vi går ud og tager pengene fra andre danskere, for vi tager pengene gennem en øget beskatning af erhvervslivet og en øget beskatning af forurening.

Kl. 14:10

Det er sådan, at vi har fundet en model, der sikrer, at der både er skattelettelser i bunden og i midten og i toppen af skattesystemet, en model, der sikrer, at de, der måtte blive berørt af ændringerne, vil mærke, at der samtidig er lettelser, og medmindre man har helt ekstraordinære skattemæssige forhold, vil lettelserne klart overstige de ændringer, der kommer i negativ retning.

Jeg vil ikke stå her og lægge hovedet på blokken på, at man ikke kan finde enkelte eksempler på borgere, der har så ekstreme varmeregninger, at afgiftsstigningerne på deres energiforbrug overstiger deres skattelettelser, men så er vi ude i ekstremer, og så har vi måske også som samfund behov for, at lige præcis de personer overvejer at skrue ned for deres energiforbrug. Det er i hvert fald regeringens opfattelse. Derfor synes jeg, det vil være glædeligt, hvis vi kommer i den retning.

Jeg synes faktisk, der er grund til at være glad i dag. Jeg synes, man godt kunne have lidt mere glæde over, at et så stort lovkompleks med så positive effekter for danskerne bliver stemt igennem, som det er tilfældet her. Jeg er derfor glad for se, at i hvert fald Dansk Folkepartis ordfører, Det Konservative Folkepartis ordfører og Venstres ordfører udstrålede en meget stor glæde, som jeg gerne deler med dem.

Vi har valgt at bruge skattereformen til både at tage sig af den aktuelle krise, som dansk økonomi er i øjeblikket, og de strukturelle udfordringer, vi har på lidt længere sigt, for lige nu ved vi jo godt, at dansk økonomi er i en krise, hvor vi har behov for at stimulere til fornyet optimisme, aktivitet og forbrugertilid, og det kommer der ved, at skattereformen næste år starter med at være underfinansieret, sådan at danskerne får 12 mia. kr. mere til sig selv og mere til forbrug, men på sigt bliver den naturligvis fuldt fi-